

EĞİTİM BAKANINA AÇIK MEKTUP

Üstün Bol, 25.09.2010

<https://ustunbol.blogspot.com/2010/09/egitim-bakanna-ack-mektup.html>

Size bağlı kurumlarla kötü ilişkilerim eskiye dayanır Sayın Bakan.

Tören sırasında elimi arkamda tuttuğum için bir faşist görevlinizden ağır sözler işitmiştim vaktiyle.

Çalışanlarınız o kadar faşistti ki evde TV açılışlarında veya kapanışlarında istiklal marşı okunurken gayri ihtiyari ayağa kalkar, sonra sağıma soluma bakıp kimse yoksa öyle otururdum.

Dört yıl önce MAZLUMDER genel başkanına bir panelde “Ben çocuğuma üniforma giydirmeyeceğim” demiştim de bunu söylerken olabileceklerden ben bile korkuyordum.

Çok şükür kara önlüklerden kurtuldu çocuklar ama bu sefer hazır giyim sanayinin tekellerine kurban edildiler.

Lisedeyken parasız yatılı okuyan arkadaşlarım vardı. Bizim her gün defalarca yapabildiğimiz şeylerden dolayı dayak yemiş olarak gelirlerdi Pazartesi okula.

O zaman dayak hafta sonları atılırdı, mümkünse cumartesileri.

Pazartesi’ye izi kalmasın diye. Şimdi düşününce parasız yatılı arkadaşların davranışlarını hatırlayınca neredeyse öğrenim hayatım boyunca tanıdığım bütün parasız yatılıların psikolojik sorunlu olduğunu kavriyorum, sizce niye?

Diyeceksiniz ki eski bakanların kara kaplı defterlerini de mi bana yüklüyorsun. Devlette devamlılık esas değil midir Sayın Bakan? Ha siz, ha ötekiler ne fark eder?

Köprünün altından çok sular aktı. Ve bugün bir baba olarak buradayım. Sizin okullarınıza hiçte istemeyerek çocuğunu gönderen bir baba...

Okullarınızda maşallah adalet diz boyu!. Hiçbir öğrencinin, hiçbir velinin öğretmen seçmesine veya öğretmenlerin öğrenci seçmesine izin vermiyor okul yönetimleriniz.

“Her şey kura ile belirlenecek, hiç kimsenin hakkı yenmeyecek” diye konuşuyor okul müdürleriniz. Gerçekten de öyle oluyor. Kura çekiyor listedeki herkes.

Neredeyse her şeyin adil olacağına ben bile inanacak oluyorum.

Neyse sonra öğreniyoruz ki listede olmayan ve kuraya girmeyen öğrenciler var. Onlar doğrudan öğretmenlerine atanmışlar. Hani bir terslik olur kurada diye...

Önlem olarak da ya kayıtları kuradan sonra yapılmış kimi öğrencilerin, ya böylesi bir önleme bile gerek duyulmamış.

Allah'ıma bin şükür böyle olmasaydı nasıl bir hayal kırıklığı yaşardım anlatamam!

Şimdi sizin adaletli müdürünüz ortalıklerde dolaşıyor ve ben en müsait fırsatta birkaç çift söz edebilmek, yerin dibine sokup çıkarabilmek için etrafında dolaniyorum. Hem de takım arkadaşlarının yanında.

Kayıt sırasında para istemediler benden. Aslında buna üzuldüm çünkü para lafı geçer geçmez savcılığa verilecek bir dilekçe hayalleri kuruyordum, ne çok eğlenecektim olmadı. Ama onun yerine okul aile birliklerinde tırtıklayalım bunları diye düşünmüş memurlarınız.

Ben de öyle tahmin etmişim zaten. Veli toplantısını dört gözle bekliyordum. Yine şaşırtmadı sizinkiler çok şükür. Ama arkanızdan konuşan çok personeliniz var haberiniz olsun. “Bakmayın siz Bakanlığın söylediklerine” diyor müdür yardımcılarınız.

“Onlarda biliyor okulda bu işlerin nasıl yürüdüğünü. Kamera önlerinde konuşmak başka, okulun yakacak giderlerini, temizlik giderlerini karşılamak başka”

“Yakacak için, temizlik için ödenek vermiyor Bakanlık. Yazılarımız aylarca bekletiliyor sonrada olumsuz yanıt ile geri dönüyor.”

“Bu çocuklar sizin isterseniz soğukta okutun, pis sınıflarda ders yapsınlar. Ya katkıda bulunacaksınız okula ya da üzgünüz yapabileceğimiz bir şey yok!”

İnanın gözlerim yaşardı. Bu yöneticiler gerçekten tecrübeli bu işlerde.

Aslında bakanlığınıza bilgi edinmeden de soracağım hangi okula ne kadar yakıt gideri, temizlik gideri tahsis ettiniz diyeceğimde siz bunu şimdiden sordu kabul edin de cevaplayın lütfen.

Okulun ilk günü erkenden bir sınıfa bakalım dedik diğer velilerle, af buyurun sınıfı üç harfli bir kelime götürüyordu. Sınıfın hemen yanı başında da iki hizmetli sohbet ediyor.

Niye temizlemediniz diye çıktık da apar topar ders ziline beş dakika kala kuru kuru süpürdüler sınıfı. Tabi bu seferde ortalık toz duman oldu. Ve biz zavallı veliler o iğrenç sınıfa soktuk çocuklarımızı.

Buraya kadar her neyse yedik yuttuk da asıl açılış töreni bir faciaydı. Beden eğitimi öğretmeniniz eşofmanla çıkıp kürsüye rahat hazrol çektirip askeri disiplinin ilk işaretlerini verdi. Ama işin garibi eşofmanlı öğretmeniniz kızlara pantolon giymek yasak diye fırça attı.

Bende tabi sen niye giyiyorsun deyiverdim doğal olarak. Beden öğretmenleri giyebilirmiş.

İyide orası beden eğitimi dersi değil. Okul açılış töreni saf öğretmenim benim.

Senin kılık kıyafet yönetmeliğinde açılış törenlerine streç eşofmanla gidilir mi yazıyor?

Ve sonra sıra geliyor ant'laşmaya.

Türküm, doğruyum, çalışkanım, yasam...

Ben bir Türk olarak bu andı her duyduğumda öğreniyorum.

Bir şey bu kadar mı faşistçe olabilir. Bu kadar mı ırkçı olabilir.

Hele hele Varlığını Türk varlığına armağan etme sahnesi yok mu...

Ne kadar ikiyüzlüce ne kadar pornografik.

Ben bu kadar öğrenirken bir Kürt yurttaşın bunları her sabah bağıra çağıra söylediğini düşününce utancım bin kat daha arttı.

Ne utanılası bir durum. Sizin içinde bütün Türk'ler içinde.

MAZLUMDER bas bas bağırıyor iki yıldır ANDIMIZ KALDIRILSIN diye.

Siz hala varlığını Türk varlığına armağan etmesini istiyorsunuz Kürtlerin.

Kaldı ki ben bir Türk olarak bile armağan etmiyorum, Kürtler niye etsin. Armağan almaya alışmış sizinkiler, Özal işi, memurum işini bilir durumları...

Asimile edici, yok sayıcı, inkâr edici bir tutum.

Bu aslında sayın Başbakanın Kürt Açılımını da sabote ediyor.

İnkâr da ediyor bir yanıyla.

Güvenilmez kılıyor.

Ben kızıma her sabah, her akşam bugün okulda ne yaptığını sorduğumda "Atatürk" diyor kızım.

Matematikten ne öğrendin kızım "Atatürk"

Başka bir şey öğrenmedin mi kızım "Ama baba Atatürk.

Ve ben kızıma artık her sabah, her akşam diyorum ki.

Kızım okulda öğrendiklerinin hepsine inanmak zorunda değilsin.

Kızım öğretmenlerinde yalan söyleyebilir. Bazen isteyerek, bazen istemese bile...

Kızım bazen öğrendiğin her şeyin yalan olabileceğini unutma. Kızım bazı şeyleri unutmak için öğrenirsin unutma!

Kalbini özgür tut kızım, zihnini hiçbir ön kabule teslim etme.

Sorgula kızım, sorgulamadan inanma...

Askerlik zamanlarım geliyor aklıma günde beş vakit tövbe ettiğim günler attığım her adım için Allah'tan özür dilediğim zamanlar.

Ve şimdi yine aynı ruh hali içindeyim. Sabah okula bırakırken tövbe ediyorum. Akşam eve gelirken tövbe ediyorum. Çocuğumun zihnini yalan ideolojisiyle, yalan tarihiyle kirlettiğim için...

28 Şubat'ta askerdim ben... Bu kadar zamanda hiç bir şey mi değişmez bir ülkede...

Şimdi bir baba olarak bana bir yanıt verin Sayın Bakan.

Ama içinde tarih kitaplarınızda olduğu gibi yalan bulunmasın!

Kurumlarınız terbiye etmeye çalışıyor Sayın Bakan. Ve bu kurumlar TC tarihi boyunca aynı terbiye edici argümanlarla hareket ediyor. Bütün alanlarda görebildiğimiz ilerleme, gelişme, değişme sizin bakanlığınızda zerre görülüyor.

Resmî ideolojiye tapan kullar yetiştirmek istiyorsunuz. Sizden öncekilerde bunu istiyordu ve siz zerre değiştirmediniz bu düzeni...

Ve unutmayın ki Bizler Allah ve Rasulü'nün izi dışında bütün terbiye edicileri terbiye etmekle mükellefiz.

Cyrano de Bergerac